

Udskriftsdato: 21. december 2025

KEN nr 9213 af 12/03/2019 (Gældende)

Pressenævnets kendelse i sag nr. 2018-80-0206

Ministerium: Justitsministeriet

Journalnummer: 2018-80-0206

Pressenævnets kendelse i sag nr. 2018-80-0206

Zetland får ikke kritik for interviewartikel om hyldestvideo

Zetland bragte i august 2018 en artikel om en person, som havde lavet en hyldestvideo, der var blevet delt på Donald Trumps Twitter-profil. Artiklen var blevet til på baggrund af et interview med personen, hvorefter interviewet i artiklen var skrevet som en fortælling i 1. person ud fra personens perspektiv. Personen klagede til Pressenævnet over, at artiklen var blevet offentliggjort uden personens godkendelse, og at artiklens gengivelse af personens udsagn var misvisende. Personen klagede også over, at Zetland havde afvist at slette artiklen fra zetland.dk.

Pressenævnet fandt det ikke dokumenteret, at personen og Zetland på forhånd havde aftalt, at personen skulle godkende artiklen inden offentliggørelsen. Nævnet fandt endvidere, at Zetland havde oplyst personen, at det afholdte interview ville blive omskrevet i artiklen, og at de foretagne omskrivninger ikke havde overskredet de vide rammer for redaktørens redigeringsret. Nævnet fandt derfor ikke grundlag for at udtale kritik af artiklen, ligesom nævnet ikke kritiserede Zetland for at have afvist at slette artiklen fra zetland.dk.

[Klager] har klaget til Pressenævnet over artiklen ”[Klager] satte sig for at få Trump til at tweete sin video – og det lykkedes. Her er hans historie” og en foromtale til artiklen i Zetland Helikopter, begge bragt på zetland.dk den 16. august 2018, idet han mener, at god presseskik er tilsidesat.

[Klager] har klaget over, at artiklen indeholder ukorrekte oplysninger, og at artiklen blev offentliggjort uden hans godkendelse. [Klager] har også klaget over, at Zetland har afvist at slette artiklen fra zetland.dk.

1 Sagsfremstilling

Forud for offentliggørelsen

Pressenævnet har fra [Klager] modtaget kopi af beskeder udvekslet via Messenger på Facebook forud for offentliggørelsen mellem [Klager] og journalisten bag den påklagede artikel. Den 3. august 2018 skrev journalisten følgende:

”Hej [Klager], jeg er journalist på Zetland og jeg er VILD med den video, du har lavet. Hvis du har lyst, vil jeg gerne interviewe dig – skal lige vende ideen med mine redaktører. ”

Forud for interviewet, som ligger til grund for den påklagede artikel, skrev [Klager] følgende til journalisten:

”Kan du sende mig spørgsmålene på forhånd? Det ville fedt for mig, da jeg aldrig har gjort det her før [Beskeden blev afsluttet med en emoji af et ansigt, der ser bange ud, *Pressenævnet*]”

Hertil svarede journalisten:

”Jeg har ikke skrevet nogle spørgsmål. Vi tager det stille og roligt i morgen – ingen grund til at være nervøs. Der kommer vist også en fotograf forbi, bare så du ved det [...] Men det, du har skrevet på Facebook om videoen, er det, jeg vil spørge til. Mere avanceret bliver det ikke. ”

Under den del af korrespondancen, som fandt sted efter det afholdte interview, skrev [Klager]:

”Det kan jeg nok ikke nå. Du skal ikke udgive noget uden min tilladelse. Det er vigtigt. Jeg skriver senere”

Hertil svarede journalisten:

”Det vil jeg også helst nødig. Men du har fået mere tid end nogen anden kilde. Som det er nu udgiver vi den torsdag, så jeg er nødt til at holde fast i min deadline klokken 12. ”

Hvortil [Klager] svarede:

”Du kan da udgive noget min tilladelse? Det har skrevet er fyldt med løgne. Det kan du ikke gøre. Jeg skriver senere i aften. Jeg har ikke givet samtykke. ”

Til dette svarede journalisten:

”Vi behøver ikke tilladelse for at udgive. Det afgør vi alene. Jeg vil meget gerne læse, hvor du mener, jeg har misforstået noget eller været upræcis. Men du har ikke sendt mig noget. ”

Hvorefter [Klager] skrev:

”Du kan ikke udgive der ikke er sandt”

På et for Pressenævnet ikke oplyst tidspunkt i korrespondancen skrev journalisten følgende til [Klager]:

”Det kan du ikke, nej. Jeg har aldrig før ladet en kilde bestemme så meget over en tekst, som du har fået, så vi holder her. Du er velkommen til at udgive din egen tekst om videoen. I øvrigt har du haft mere end to dage – og du har af flere omgange fået lov til at redigere dine egne citater. Vi er allerede meget langt fra det, du sagde i interviewet, hvis jeg skulle citere dig ordret. ”

Den påklagede artikel

Den 16. august 2018 blev artiklen ”[Klager] satte sig for at få Trump til at tweete sin video – og det lykkedes. Her er hans historie” bragt på zetland.dk. Øverst i artiklen fremgår følgende underrubrik under overskriften ”DERFOR SKAL DU LÆSE DENNE ARTIKEL”:

”Hvordan får man opmærksomhed fra USA’s præsident i en moderne medievirkelighed? Det satte 25-årige [Klager] sig for at afprøve: Han ville klippe en hyldestvideo sammen til Donald Trump i håb om at få ham til at dele den på verdens måske mest indflydelsesrige Twitter-konto. [Klager]’ venner troede ikke på det, [Klager] næsten heller ikke. Men så en dag overraskede Trump alle. ”

Af artiklen fremgår herefter:

”Dette er [Klager]’ historie fortalt med hans egne ord.

Donald Trump fascinerer mig. Det er ikke så meget den politik, han fører, men Trumps eget selvbillede. Jeg er fascineret af, hvordan han ser sig selv.

Jeg havde set i nyhederne, at Trump havde delt en animeret video på Twitter, hvor han bodyslammer et CNN -logo. Videoen havde Trump fra The_Donald, et internetforum på Reddit, hvor især unge amerikanske mænd hylder Donald Trump og deler Trump-propaganda. Præsidenten, erfarede jeg, havde åbenbart før delt memes og videoer fra The_Donald. Det gav mig idéen til at teste, hvor svært det ville være at lave en video, Trump ville dele.

Jeg har lavet humoristiske videoer for TV 2 ZULU og til min egen Facebook-side, der er gået viralt. Det giver mig et slags high, når jeg laver en video, som millioner af mennesker ser og elsker. Men da jeg havde oplevet det mange gange, forsvandt magien langsomt. Jeg havde brug for et større fix.

Jeg kunne se, at mange Trump-hyldestvideoer, som før havde trukket millioner af visninger, var med Trump, der holdt taler med strygere i baggrunden og masser af slowmotionbilleder af ørne og amerikanske flag. Hvad nu, tænkte jeg, hvis jeg kopierede de ting og blandede dem med Trumps politiske budskaber, som han har en interesse i at få ud? Videoen skulle også få Trump og hans tilhængere til at fremstå, som jeg tror, de gerne vil fremstå: rebelske outsiders, der vil ændre verden til det bedre. Hvis jeg lavede dén video, var det måske alt, der skulle til for at blive tweetet. Da videoen var færdig, lagde jeg den på internetforummet The_Donald på Reddit og ventede.

Der gik en måned, før Donald Trump bed på. Den 31. juli vågnede jeg til en kommentar til videoen på YouTube om, at præsidenten havde tweetet den. Jeg gik ind på Trumps Twitter-profil, og dér lå den. Jeg var ved at skribe af glæde. Det kan lyde ynkeligt, men jeg var fuldstændig ekstatiske af glæde. Trump havde ikke bare tweetet min video, han havde også fastgjort tweetet i toppen af sin profil, så alle, der kom forbi profilen, så det. Til videoen havde Trump skrevet: "MAKE AMERICA GREAT

AGAIN! Video from a supporter. Thank you! -President Trump. " [Her er der i artiklen indsat et link til [Klager]s video, *Pressenævnet*]

Verdens mest magtfulde mand havde set min video - og delt den med hele verden. Jeg gik hen til en bager tæt ved min lejlighed og fik en kop kaffe, og så stirrede jeg bare ud i luften i fuldstændig vantro. Tweetet havde over 100.000 likes og over en million visninger, og jeg fik mails fra amerikanere, der roste videoen, og én - en krigsveteran - tilbød endda at arbejde for mig. Jeg ringede venner op, som jeg havde fortalt om mit projekt, og bad dem gå ind på Trumps Twitter-profil. Flere sagde: " Holy shit, [Klager]" - efterfulgt af: "Hvad fanden er det, du har gjort, [Klager]? " Tvivlen ramte også mig. Hvad havde jeg gjort?

Man kan ikke kalde mig Trump-supporter. Jeg kan eksempelvis ikke lide hans klimapolitik, for at nævne en ting. Men jeg har ikke det samme had til ham, som jeg tror, de fleste i Danmark har.

Jeg havde lagt videoen på internettet under anonyme brugernavne, så ingen - ud over nogle venner - vidste, jeg stod bag. Der gik nogle dage, hvor jeg ikke skrev noget på Facebook. Jeg var en smule i tvivl om, hvordan folk ville reagere. Men jeg tænkte også, at videoen ikke på nogen måde var lavet for at overbevise folk, der ikke var Trump-supportere, til at blive det. Og i øvrigt var den én hyldestvideo i et hav af videoer i det ekkokammer, som Trumps Twitter-profil er. Så jeg gik på Facebook og skrev, hvad der var sket. "Time to do a little bragging," begyndte jeg statusopdateringen. Ud over én, der sammenlignede mig med Leni Riefenstahl (Adolf Hitlers filminstruktør, red.) var kommentarerne da meget fine. De syntes bare, det var vildt. Det synes jeg også stadig, det er. "

Øverst i artiklen er der indsat et billede af [Klager]. Billedet er ledsaget af følgende tekst:

"LYNKARRIERE_ [Klager] gik fra at lave videoer for TV 2 ZULU til at gøre det for USA's præsident. "

I nyhedsbrevet "*Zetland Helikopter*", bragt på zetland.dk den 16. august 2018, fremgår følgende om artiklen:

"Wow. Danske [Klager] lavede en video i sin kælder – og fik fanget opmærksomheden fra intet mindre end USA's præsident Trump. Her er hans historie. " [Den under

stregne sætning er et link til den påklagede artikel, *Pressenævnet*]

[Klager] anmodede den 19. august 2018 Zetland om at slette artiklen. Af [Klager]s mail til Zetlands chefredaktør fremgår blandt andet:

"[...]

Jeg vil gerne have den fjernet, da i har udgivet den uden min samtykke, hvilket ikke var del af aftalen, jeg havde med journalisten. Jeg og [Journalisten] aftalte, at jeg fik lov til at godkende "interviewet" før det blev lagt op. Det vælger han så ikke at overholde, og truer mig aften før hans "deadline" med at udgive første udkast med mindre, jeg når at omskrive det hele før kl. 12.00 næste dag. Han fortalte i øvrigt aldrig til mig, jeg havde deadline til at omskrive artiklen.

[...]

Men alligevel den nat gik jeg igennem næsten hver eneste sætning i første udkast, og gav en forklaring på hvorfor det var misrepræsentationer af hvad jeg sagde, og hvorfor det var en unfair, at påstå jeg havde sagt det her. [...] Jeg kan selvfølgelig ikke nå at skrive et fornuftigt andet udkast, da jeg også har et arbejde at passe den dag. Jeg når ikke at skrive særligt meget, før han sender den til korrektur, og fortæller at det var det. Hvilket IKKE var en del af vores aftale. Jeg skrev til ham, at det var blevet bedre. Jeg skrev vi snart var i mål. Men jeg godkendte aldrig, og det var aftalen! [...] Og så skriver han bare, at jeg bare skal være glad for at han ikke citeret mig ordret. Hvilket ikke giver mening, da han fortalte mig før interviewet, at jeg ikke ville blive citeret ordret, fordi det er "fortæller-interview", så alt skulle alligevel omskrives. Vi havde bare en samtale, så jeg bekymrede mig slet ikke om at blive citeret ordret. [...]

Men artiklen er stadig en grov misrepræsentation af mig, og hvad jeg sagde. Mine kollegaer og folk fra branchen, der tilfældigvis er kommet forbi artiklen, og har også skrevet til mig og sagt, at det her "interview" slet ikke lyder som noget, jeg kunne finde på at sige, at og de er meget forvirret hvordan det kunne have endt sådan her.

Ting i artiklen som f.eks. det her

Præsidenten, erfarede jeg, havde åbenbart før delt memes og videoer fra The_Donald.

Alle der kender mig ved at jeg interesserer mig meget for internetkultur og viral marketing, og jeg har siddet og nørdet The_Donald subreddit, og generelt nørdet Donald Trumps og følgers måde at kommunikere siden 2015. Jeg har talt om det her meget med mine kollegaer. Men i artiklen får i det til at lyde som om, jeg først lige nu indser at Trump deler memes fra Reddit. [...]”

Zetland afviste den 20. august 2018 [Klager]s anmodning. [Klager]s klage over Zetlands afslag er modtaget i Pressenævnet den 21. oktober 2018.

2 Parternes synspunkter

2.1 [Klager]s synspunkter

God presseskik

Forudsætninger for medvirken, korrekt information og forelæggelse

[Klager] har oplyst, at han den 3. august 2018 blev kontaktet af journalisten bag artiklen, der spurgte, om [Klager] ville deltage i et interview om en video, han har skabt. [Klager] fortalte journalisten, at han var nervøs og ikke var sikker på, om han ville deltage, da han aldrig før havde deltaget i et interview.

Journalisten oplyste ham, at det var et fortæller-interview, og at journalisten og [Klager] bare skulle have en samtale, og at artiklen kunne omskrives, indtil alle var tilfredse. Journalisten forsikrede [Klager] om, at han ikke ville udgive noget uden [Klager]s godkendelse. Til [Klager]s forespørgsel om, hvilke spørgsmål journalisten havde forberedt, svarede journalisten, at han ikke havde skrevet spørgsmål ned, og at han ville spørge til det, [Klager] havde skrevet på Facebook omkring den omtalte video. Dette viste sig ikke at være sandt. Journalisten havde foretaget en grundig research af alt, som [Klager] har foretaget sig på internettet, og der blev stillet mange spørgsmål, som ikke var relateret til [Klager]s Facebook-opslag.

Under selve interviewet bekymrede [Klager] sig ikke om sine formuleringer, da journalisten havde forsikret [Klager] om, at han kunne redigere artiklen efterfølgende. Efter interviewet modtog [Klager] journalistens første udkast til artiklen. Udkastet havde en hånlig tone og indeholdt udsagn, som var meget langt fra, hvad [Klager] havde sagt under interviewet, og journalisten havde bevidst omformuleret mange af [Klager]s citater, så det lød som om, han var et barn.

[Klager] skrev til journalisten, at han ikke kunne lide det første udkast, hvortil journalisten svarede ”Jeg har også omskrevet en del, så det passer i formatet og er forståeligt uden at blive for langt. Men så fint, du har rettelser”.

Efter at have modtaget journalistens udkast skrev [Klager] ikke noget i to dage, da han var usikker på, hvordan han skulle gribe situationen an. Journalistens første udkast var fuld af usandheder og stærkt misvisende omformuleringer af [Klager]s udtalelser, hvorfor [Klager] havde mistet tilliden til journalisten, som efter [Klager]s opfattelse alene var ude på at udstille ham, og som var ligeglad med sandheden. Eksempelvis havde [Klager] sagt nogenlunde følgende under interviewet:

”Første gang jeg skabte en video til målgruppe, jeg ikke helt forstod til at starte med, var da jeg skabte en slags hyldestmontage-video til Chris Crocker. En Youtube-stjerne fra 2006. Jeg var 15 år gammel. Jeg så videoen, hvor han græd over en eller anden Britney Spears koncert. Jeg forstod ikke ham eller hans følgere, så jeg besluttede mig for at sætte mig ind deres tankegang ved at begynde at se en masse af deres videoer. Jeg lavede til sidst en hyldestmontage til Chris Crocker, der fik 50.000 visninger. Det var meget dengang. ”,

som i det første udkast var blevet omskrevet til følgende:

”Jeg var 15 år, da jeg fik mit første virale hit. Det var en hyldestvideo til en ung amerikansk mand, der selv var gået viralt, efter han i en tårevædet Youtube-video forsvarede Britney Spears (videoen vil nogle kende som ‘Leave Britney Alone’)”

Således havde journalisten fjernet [Klager]s pointe ved at udelade oplysningen om, at det var første gang, han skabt en video til en målgruppe, han ikke helt forstod. Samtidig var det ikke korrekt, at videoen var gået viralt, hvilket [Klager] heller ikke havde sagt.

Herefter skrev [Klager] et helt nyt udkast, der korrekt beskrev forløbet med den omtalte video, og som indeholdt alt det, han havde lyst til at fortælle om den. Journalisten slettede imidlertid det meste fra [Klager]s udkast og skrev i stedet et nyt. Det er ikke korrekt, som anført af Zetland over for Pressenævnet, at Zetland her fulgte stort set alle [Klager]s ændringsforslag. Journalisten brugte ingenting i den færdige artikel fra [Klager]s udkast, og han fik alene lov til at fjerne et par usandheder, som var i journalistens tekst.

[Klager] var således fortsat ikke tilfreds med artiklen, hvorfor han spurgte journalisten, om han kunne omskrive den. Dette afviste journalisten, som i den forbindelse bemærkede ”*I øvrigt har du haft mere end to dage [...] Du kan læse teksten i morgen på Zetland.dk [...]*”. Hertil har [Klager] bemærket, at han først blev gjort opmærksom på, at der var en deadline aftenen/natten før, hvor journalisten samtidig oplyste ham, at Zetland ikke behøvede [Klager]s tilladelse for at udgive artiklen.

Herved brød journalisten sit indledende telefoniske løfte til [Klager] om, at han kunne godkende artiklen inden offentliggørelsen. [Klager] ville aldrig have givet samtykke til interviewet, hvis han ikke havde kunnet redigere sine svar efterfølgende og godkende artiklen inden offentliggørelse. Og han ville samtidig have formuleret sig helt anderledes under interviewet.

For så vidt angår den endelige artikel indledes den med udsagnet ”*Dette er [Klager]’ historie fortalt med hans egne ord*”. Udsagnet er ikke korrekt, da artiklen er fuld af udsagn, som [Klager] aldrig har sagt, og som han ikke står ved.

Samtidig fremgik det af et nyhedsbrev udsendt af Zetland på offentliggørelsesdagen, at [Klager] havde skabt videoen i sin kælder. Oplysningen herom er ikke korrekt, da [Klager] bor i en lejlighed på 4. sal og aldrig har nævnt noget om en kælder. [Klager] har anført, at udsagnet er hånende, da det får ham til at lyde som om, han stadig bor hos sine forældre, og fordi det at lave noget i en kælder typisk er forbundet med at være en taber.

Endvidere er det [Klager]s opfattelse, at journalisten gerne ville fremstille ham som en amatør. Således indeholdt artiklens første udkast følgende udsagn *"Når præsidenten hedder Donald Trump er en hyldestvideo sammenklippet af en ung amatør tilsyneladende nok."* Udsagnet kom ikke med i det endelige udkast, hvor journalisten til gengæld havde slettet alle oplysninger om [Klager]s baggrund som redigeringstekniker/videoklipper på TV-shows og reklamefilm, herunder på Zetlands egen kampagnevideo. Det fremgår af artiklen, at [Klager] har lavet videoer til TV 2 ZULU, hvilket han har gjort en enkelt gang for mange år siden, men journalisten fandt det ikke relevant at nævne, at han lever af at lave reklamer, selv om artiklen omhandler en reklamevideo, han har skabt for Donald Trump. Artiklens gengivelse af [Klager] er således meget misvisende, hvilket efter [Klager]s opfattelse skyldes et bevidst valg fra journalistens side om at skade ham.

Sletning – punkt B. 8

[Klager] har henvist til ovenstående synspunkter og anmodet om, at artiklen bliver slettet, da den er bragt uden hans godkendelse, og da den indeholder citater, som fremstår som værende hans, men som han aldrig har sagt.

2.2 Zetlands synspunkter

Forudsætninger for medvirken, korrekt information og forelæggelse

Zetland har afvist, at den påklagede artikel er i strid med god presseskik.

Zetland har om forløbet forud for artiklens offentliggørelse oplyst, at artiklens journalist den 3. august 2018 skrev til [Klager] via Messenger på Facebook og anmodede om et interview, hvortil [Klager] svarede *"Det vil jeg måske gerne. Jeg skriver senere"*. I første omgang svarede journalisten ikke tilbage, da han var optaget af en anden historie. Efter to dage – den 5. august – henvendte [Klager] sig selv til journalisten og skrev *"Hva så? Blev det til noget? Jeg er klar på det"*.

Interviewet fandt sted den 9. august 2018 og foregik således, at journalisten under selve interviewet skrev direkte ind i et dokument på computeren, hvad [Klager] sagde. Der var ikke tale om løse interviewnoter men noget, der havde karakter af direkte transskription af interviewet. Interviewet blev ikke optaget på bånd. Efterfølgende aftalte [Klager] og journalisten, at [Klager] ville få hele interviewet til gennemsyn, før artiklen blev bragt. Journalisten havde på forhånd forklaret [Klager], at der var tale om en artikel i "fortalt til"-genren, der fordrer, at artiklen på baggrund af et interview bliver skrevet i 1. person ud fra interviewpersonens synsvinkel. Af den grund var det vigtigt for journalisten, at [Klager] fik lejlighed til at se den kondenserede, redigerede og tilrettede version af sine ord, så han fik mulighed for at rette fejl og misforståelser og komme med sine eventuelle uddybninger og nuanceringer. På intet tidspunkt har journalisten lovet [Klager], at han skulle give sin endelige tilladelse til, at Zetland kunne bringe interviewet.

Den 13. august 2018 kl. 15.19 sendte journalisten interviewet til [Klager]. 20 minutter senere svarede [Klager], at han gerne ville ændre mange af formuleringerne, og at han ville prøve at sende et udkast så hurtigt som muligt. Journalisten svarede, at han havde omskrevet en del, så det ville passe i formatet og være forståeligt uden at blive for langt. Journalistens besked blev afsluttet med bemærkningen *"Send det til mig, så ser vi på det □"*. Dagen efter ved middagstid henvendte journalisten sig til [Klager] for at høre, hvornår han havde noget klar. [Klager] svarede, at han ville skrive samme aften. Om aftenen

kl. 22.11 skrev [Klager], at han ikke ville kunne nå det før dagen efter. Journalisten svarede, at det var ”ok” men tilføjede, at han skulle have teksten inden klokken 12, hvor han havde deadline. [Klager] svarede, at han nok ikke ville kunne nå det til dét tidspunkt, og at journalisten ikke skulle udgive noget uden [Klager]s tilladelse. Journalisten fastholdt sin deadline og skrev i den forbindelse *”Det vil jeg også helst nødt. Men du har fået mere tid end nogen anden kilde. Som det er nu udgiver vi den torsdag, så jeg er nødt til at holde fast i min deadline klokken 12.”*

Den 15. august 2018 tidligt om morgenen modtog journalisten teksten i [Klager]s tilrettede version for første gang. I forbindelse med modtagelsen forklarede journalisten igen det lidt særlige ved ”fortalt til”-genren, der kræver en del omrokering og redigering for, at kildens ord kan ende som én sammenhængende tekst. [Klager] havde omskrevet store dele af interviewet, og journalisten valgte at rette store dele af interviewet til på baggrund af [Klager]s forslag. Af den grund er artiklen, som den fremstår i sin færdige form på zetland.dk i dag, i høj grad ikke skrevet alene på baggrund af [Klager]s ord under interviewet, men også af de formuleringer [Klager] efterfølgende fremsendte.

Zetland har fremlagt eksempler på steder i artiklen, hvor [Klager]s forslag til ændringer er medtaget, blandt andet at [Klager] i sit ændringsforslag skrev følgende:

”Man kan ikke mig Trump-supporter. Jeg kan ikke lide hans klimapolitik. Men jeg har ikke den samme had til ham de fleste mennesker har. Jeg håber bare han træffer de rigtige valg.”,

og at der i den endelige version af artiklen står:

”Man kan ikke kalde mig Trump-supporter. Jeg kan eksempelvis ikke lide hans klimapolitik, for at nævne en ting. Men jeg har ikke det samme had til ham, som jeg tror, de fleste i Danmark har.”

Da journalisten havde rettet interviewet på baggrund af [Klager]s forslag, sendte han teksten retur til [Klager] endnu en gang, så han for anden gang fik lejlighed til at komme med forslag, hvilket han benyttede sig af. I en mail, som blev sendt i kopi til Zetlands chefredaktør, skrev [Klager] *”Jeg synes, det er blevet meget bedre nu. Godt arbejde.”* I samme mail nævnte han tre sætninger, som han *”100 % ikke accepterer der skal med i interviewet”*. De tre sætninger slettede journalisten umiddelbart efter at have modtaget mailen fra [Klager]. En time senere samme dag skrev [Klager] atter og spurgte, om han kunne få lov til at se interviewet for tredje gang, efter det havde været i korrektur. Dette afviste journalisten. I en efterfølgende besked takkede journalisten [Klager] for samarbejdet, og den besked gav [Klager] ”thumbs up”. Tre dage efter udgivelsen af artiklen anmodede [Klager] i en mail Zetlands chefredaktør om at slette artiklen med henvisning til, at den var udgivet *”uden mit samtykke, hvilket ikke var en del af aftalen”*. Zetland afviste [Klager]s anmodning om sletning og gav ham en udførlig begrundelse herfor.

Zetland har anført, at artiklen har klar samfundsmæssig interesse og er egnet til offentlig omtale. Interviewet med [Klager] omhandler hans hyldestvideo til USA’s præsident Donald Trump, som han producerede med henblik på at få præsidenten til at dele videoen på de sociale medier. Historien om videoen fortæller en væsentlig historie om de rammer, den nye medievirkelighed sætter om den offentlige samtale, ligesom historien er med til at belyse forholdet mellem offentligheden og USA’s præsident.

Med produktionen af videoen og sit ønske om at tiltrække USA’s præsidents opmærksomhed trådte [Klager] ikke blot af egen drift ind i den danske offentlighed, men også ind i den globale offentlige

samtale, og hans handling må dermed betragtes som langt mere velovervejet og bevidst end den, der ligger til grund for eksempelvis en hurtig kommentar på Twitter. [Klager] har altså aktivt opsøgt omtale i offentligheden, og der bør dermed ikke tages særlige hensyn for at undgå offentlig omtale af ham i forbindelse med hans hyldestvideo. Af den grund har der heller ikke været – og kunne aldrig blive – tale om, at Zetland og [Klager] skulle have indgået en aftale om samtykke inden artiklens offentliggørelse.

Da [Klager] ikke er pressevant, var det afgørende for Zetlands journalist, at [Klager] inden offentliggørelsen fik lejlighed til ikke alene at påpege eventuelle fejl og misforståelser men også til at komme med eventuelle kommentarer og ændringsforslag. Journalisten gav [Klager] god tid til at læse og kommentere artiklen inden offentliggørelsen, ligesom han i høj grad lod [Klager]s ændringsforslag indgå i den færdige artikel.

Sletning – punkt B. 8

Med henvisning til ovenstående synspunkter, og da der ikke er følsomme eller private oplysninger i artiklen, har Zetland afvist [Klager]s anmodning om at slette artiklen.

3 Pressenævnets begrundelse og afgørelse:

I sagens behandling har følgende nævnsmedlemmer deltaget:

Jens Kruse Mikkelsen, Jørn Mikkelsen, Ulrik Holmstrup og Marlene Borst Hansen.

Pressenævnet bemærker, at det følger af medieansvarslovens § 34, at ”*massemediernes indhold og handlemåde*” skal være i overensstemmelse med god presseskik. Det er således mediet og ikke den enkelte journalist eller skribent, som er part i Pressenævnets sag.

God presseskik

Korrekt information, forelæggelse og forudsætninger for medvirken

[Klager] har klaget over, at artiklen, trods aftale herom, blev offentliggjort uden [Klager]s godkendelse, og at han for sent blev gjort opmærksom på, at han havde en deadline for at komme med bemærkninger til journalistens første artikeludkast. [Klager] har også klaget over ukorrekte oplysninger i artiklen og i Zetlands nyhedsbrev.

Det følger af de vejledende regler for god presseskik, at det er mediernes opgave at bringe korrekt og hurtig information. Så langt det er muligt, bør det kontrolleres, om de oplysninger, der gives eller gengives, er korrekte. Oplysninger, som kan være skadelige, krænkende eller virke agtelsesforringende for nogen, skal efterprøves i særlig grad, inden de bringes, først og fremmest ved forelæggelse for den pågældende. Forelæggelse bør ske således, at der gives den adspurgte rimelig tid til at svare, jf. punkt A. 1 og A. 3.

Det er Pressenævnets opfattelse, at et gyldigt samtykke skal være frivilligt, specifikt og informeret, så personen, der udtaler sig, har en viden om, i hvilken sammenhæng vedkommende medvirker i artiklen.

[Klager] og Zetland har over for Pressenævnet afgivet modstridende forklaringer om, hvorvidt det var en betingelse for [Klager]s medvirken i interviewet, at han kunne godkende artiklen inden offentliggørelse. [Klager] har ikke over for Pressenævnet dokumenteret, at han og Zetland indgik aftale herom. Sagen vurderes derfor som om, der ikke forelå sådan en aftale.

På baggrund af sagens oplysninger lægger Pressenævnet til grund, at Zetlands journalist den 3. august 2018 kontaktede [Klager] med anmodning om et interview vedrørende videoen, [Klager] havde lavet. Forud for interviewet havde journalisten forklaret [Klager], at der var tale om et interview i "fortalt til"-genren, og at dette indebar, at interviewet i artiklen ville blive skrevet i 1. person ud fra interviewpersonens vinkel.

Pressenævnet finder, at Zetland i tilstrækkeligt omfang gjorde [Klager] opmærksom på, hvad interviewet ville omhandle, og at indholdet af interviewet, grundet den anvendte journalistiske genre, ikke ville blive citeret ordret i den færdige artikel. Nævnet finder herefter ikke grundlag for at kritisere Zetland for at offentliggøre artiklen uden [Klager]s endelige godkendelse.

For så vidt angår forløbet efter det afholdte interview og frem til artiklens offentliggørelse, lægger Pressenævnet til grund, at [Klager] om eftermiddagen den 13. august 2018 modtog journalistens udkast til artiklen, og at [Klager] umiddelbart herefter tilkendegav over for journalisten, at han havde rettelser og ville sende et udkast hurtigst muligt. Den 14. august 2018 ved middagstid rykkede journalisten for svar, og efter [Klager] samme aften kl. 22.11 tilkendegav, at han ikke ville kunne nå at sende et udkast før dagen efter, oplyste journalisten ham, at han skulle have teksten inden kl. 12 næste dag, hvor han havde deadline. [Klager] skrev til journalisten, at han ikke skulle udgive noget uden hans tilladelse, hvortil journalisten blandt andet svarede:

"Det vil jeg også helst nødig. Men du har fået mere tid end nogen anden kilde. Som det er nu, udgiver vi den torsdag, så jeg er nødt til at holde fast i min deadline klokken 12. "

Den 15. august 2018 om morgenen fremsendte [Klager] sit ændringsforslag til journalisten.

Eftersom der eksisterede en aftale om, at [Klager] ville få journalistens artikeludkast til gennemsyn med henblik på eventuelle rettelser, finder nævnet, at det havde været hensigtsmæssigt, såfremt [Klager] ved modtagelsen af det første udkast var blevet oplyst om journalistens deadline. Da [Klager] imidlertid fremsendte sit ændringsforslag inden den af journalisten fastsatte deadline, finder Pressenævnet ikke tilstrækkeligt grundlag for at udtale kritik.

[Klager] har klaget over udsagnet "*Dette er [Klager]' historie fortalt med hans egne ord.* ", som artiklens brødtekst indledes med, og at artiklen indeholder citater, som fremstår som værende [Klager]s, men som han ikke har sagt.

Pressenævnet bemærker generelt, at redaktøren i overensstemmelse med det almindelige princip om redaktørens ret til at redigere mediet som udgangspunkt er berettiget til at beslutte, hvad man vil bringe i mediet. Det vil sige, at det ligger inden for grænserne af redaktørens redigeringsret at undlade at omtale forhold, der for en af parterne eller andre forekommer centrale, ligesom det er op til redaktøren at vælge og fravælge materiale og kilder, så længe de indholdsmæssige krav til den bragte information iagttages.

Som anført ovenfor finder Pressenævnet, at Zetland på tilstrækkelig vis havde orienteret [Klager] om, at artiklen ville blive skrevet i den såkaldte ”fortalt til”-genre, hvilket indebar, at artiklen ville blive skrevet i 1. person ud fra [Klager]s vinkel. [Klager] var samtidig orienteret om, at hans bemærkninger fra interviewet ikke ville blive citeret ordret. På den baggrund finder Pressenævnet, at det påklagede udsagn ikke var uden faktisk grundlag, ligesom Zetland ikke findes at have overskredet de vide rammer for redaktørens redigeringsret ved i artiklen at omskrive [Klager]s citater, så de passede i den valgte journalistiske genre.

[Klager] har også klaget over, at det fremgår af nyhedsbrevet Zetland Helikopter, at han havde lavet den omtalte video i sin kælder.

Pressenævnet finder, at det ikke i sig selv kan betragtes som krænkende, at Zetland i nyhedsbrevet fejlagtigt oplyser, at videoen blev lavet i en kælder. Nævnet finder derfor ikke tilstrækkeligt grundlag for at kritisere Zetland for at bringe oplysningen.

Sletning – punkt B. 8

[Klager] har klaget over, at Zetland har afvist at slette den påklagede artikel fra zetland.dk.

Generelt om punkt B. 8

Det følger af de vejledende regler for god presseskik, at meddelelser, som er offentliggjort i digitale medier, ofte vil være tilgængelige længe efter, at de er publiceret. Efter anmodning til mediet kan tilgængeligheden af sådanne tidligere offentliggjorte, følsomme eller private oplysninger hindres, i det omfang det er muligt og skønnes rimeligt, jf. punkt B. 8.

Medier kan afindeksere, dvs. ændre instruks til søgemaskiner, så søgemaskiner ophører med at henvise til artiklen, anonymisere, dvs. ændre i artikelteksten så eksempelvis et personnavn anonymiseres, eller helt afpublicere en artikel, dvs. fjerne artiklen fra hjemmesiden.

Det er nævnets opfattelse, at anvendelse af punkt B. 8 i de vejledende regler og muligheden for at meddele et medie kritik for ikke at imødekomme en anmodning om afindeksering, anonymisering eller afpublicering som udgangspunkt kun bør anvendes, når der er tale om oplysninger, som er særligt belastende for den person, der er omtalt.

Den konkrete sag

Artiklen omhandler en video, som [Klager] lavede med henblik på, at USA’s præsident Donald Trump ville dele den på sin Twitter-profil. Artiklen er skrevet i 1. person ud fra [Klager]s synsvinkel.

Det er Pressenævnets opfattelse, at der i artiklen ikke er tale om private oplysninger eller oplysninger af en sådan karakter, at det i sig selv taler for sletning. Uanset, at artiklens gengivelse af [Klager]s udsagn efter klagers opfattelse ikke er retvisende, finder Pressenævnet ikke, at der er tale om oplysninger, der kan betragtes som værende særligt belastende for [Klager].

Nævnet udtaler derfor ikke kritik af Zetland for at afvise [Klager]s anmodning om sletning.